

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/121/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318201155
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1318201155.7

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Q. X., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, maloleté dieťa rodičov - matka: P. X. X., rod. X., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: K. XX, v konaní zastúpená Advokátska kancelária Kamila Semešová, s. r. o., so sídlom: Hrachová 16B, Bratislava, IČO: 47 253 053, otec: F. B. O., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom: G. XX, B., v konaní zastúpený: Advokátska kancelária SEDELAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom: Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia zo dňa 13.11.2020 a nariadenie nového neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30.06.2021, č. k. 17Pc/3/2018-564, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 30.06.2021, č. k. 17Pc/3/2018-564, p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 30.06.2021, č. k. 17Pc/3/2018-564 zamietol návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného Krajským súdom v Bratislave zo dňa 13.11.2020, č. k. 11CoP/303/2020-415 a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v znení: „Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý utorok v párnom týždni v mesiaci od 14:00 hod. do 17:00 hod. a každý štvrtok v párnom týždni v mesiaci od 14:00 hod. do 17:00 hod., a to tak, že na začiatku ustanoveného času otec vyzdvihne maloletého v predškolskom zariadení a ku koncu ustanoveného času otec odovzdá maloletého matke v mieste jej bydliska; otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý utorok v nepárnom týždni v mesiaci od 14:00 hod. do 17:00 hod. a každý štvrtok v nepárnom týždni v mesiaci od 14:00 hod. do 17:00 hod., a to tak, že na začiatku ustanoveného času otec vyzdvihne maloletého v predškolskom zariadení a ku koncu ustanoveného času otec odovzdá maloletého matke v mieste jej bydliska otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každú sobotu v nepárnom týždni v mesiaci od 10:00 hod. do 18:00 hod. a každú nedeľu v nepárnom týždni v kalendárnom mesiaci od 10:00 hod. do 18:00 hod., a to tak, že na začiatku ustanoveného času otec vyzdvihne maloletého v mieste bydliska matky a ku koncu ustanoveného času otec odovzdá maloletého matke v mieste jej bydliska“.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že otec návrh odôvodnil tým, že je biologickým otcom maloletého Q. X.. S jeho matkou nikdy nebol zosobášený. Matka dieťaťa ukončila vzájomný vzťah aj komunikáciu s navrhovateľom ešte predtým, ako sa maloletý narodil. Navrhovateľ bol však od začiatku presvedčený, že je jeho otcom. Preto po narodení dieťaťa žiadal matku, aby určili otcovstvo k maloletému súhlasným vyhlásením na matrike. Túto možnosť matka odmietla. Za účelom určenia svojho otcovstva k maloletému podstúpil navrhovateľ test DNA, ktorý dokázal, že je otcom. V roku 2018 sa následne navrhovateľ obrátil na súd. V priebehu konania matka vyjadrila súhlas s určením navrhovateľa za otca maloletého. Aj v nadväznosti na to Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 21.3.2019 č.k. 17Pc/3/2018-162 definitívne potvrdil, že navrhovateľ je otcom maloletého (I. výrok).

Súd v identifikovanom rozhodnutí rozhodol tiež o tom, že priezvisko maloletého bude „X.“ (II. výrok), maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky (III. výrok), otcovi určil vyživovaciu povinnosť vo výške 300,- EUR mesačne (IV. výrok), určil, že obidvaja rodičia sú oprávnení zastupovať a spravovať majetok maloletého (V. výrok), upravil styk navrhovateľa s maloletým konkrétnym spôsobom (VI. výrok), uložil otcovi povinnosť uhradiť matke sumu 150,- EUR (VII. výrok) a nepriznal žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov (VIII. výrok). Styk otca s maloletým upravil súd v zmysle návrhu otca tak, že mu umožnil stretávať sa so synom v dňoch pracovného týždňa (každý utorok a štvrtok v páry týždeň v mesiaci a každý utorok a piatok v nepáry týždeň v mesiaci) a počas víkendov (každú sobotu v nepáry týždeň v mesiaci). Prvé tri mesiace mali stretnutia prebiehať v prítomnosti matky. V tom čase mal maloletý dva roky a do rozhodnutia súdu svojho otca nepoznal. Preto bola podmienka prítomnosti matky v prvých troch mesiacoch dôvodná a otec ju akceptoval. Rozsah styku počas dní v pracovnom týždni vychádzal zo súhlasného stanoviska oboch rodičov. Matka mala výhrady iba vo vzťahu k časovému rozmedziu počas víkendov. Súd jej námietkam nevyhovel, pričom argumentoval, že otcovi musí byť poskytnutý rovnaký priestor na vybudovanie vzťahu s dieťaťom ako matke. Súdom ustanovený kolízny opatrovník maloletého (Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, úsek sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec) sa na pojednávaní dňa 21.03.2019 vyjadril, že je v záujme maloletého, aby sa s otcom mohol stretávať v čo najširšom rozsahu. Proti všetkým výrokom rozhodnutia sa matka odvolala. Z toho dôvodu rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť ani vykonateľnosť. Otcovi tak napriek jeho úprimnej snahe, riadnemu plneniu vyživovacích povinností a autoritatívne stanovenému režimu styku nebolo umožnené nadviazať bližší vzťah s vlastným synom. Rovnako tým bol postihnutý aj maloletý, ktorý naďalej vyrastal v domnení, že má iba jedného rodiča. V snahe predísť ďalším zbytočným sporom sa otec pokúšal dosiahnuť s matkou mimosúdnu dohodu. Pre vzájomné problémy v komunikácii požiadal o pomoc aj kolízneho opatrovníka, s ktorým však matka odmietala spolupracovať. Počas opakovaných neúspešných pokusov otca o zmierlivé vyriešenie veci uplynul ďalší rok, v ktorom nebol otcovi a synovi vytvorený priestor pre vybudovanie vzájomného vzťahu. Napriek blízkosti ich obydlí (matka aj otec žijú v L. E.) sa otec so synom nemohol ani vidieť. V dôsledku tejto situácie trpel predovšetkým maloletý, ktorý v útlom veku nevie racionálne vyhodnotiť, prečo sa s otcom nemôže stykať. Absencia otca v jeho živote v ňom tak môže vzbudiť dojem, že otec o neho nemá záujem. Pre ich budúci vzájomný vzťah to môže mať negatívne následky. Pre neochotu matky bol otec, aj v nadväznosti na odporúčanie kolízneho opatrovníka maloletého, nútený dňa 23.04.2020 podať návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Súd návrhu vyhovel a uznesením zo dňa 22.05.2020 sp. zn. 17Pc/3/2018 určil styk otca s maloletým v rozsahu ako v rozsudku zo dňa 21.03.2019 (uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 27.05.2020). Ani toto rozhodnutie však nič nezmenilo na postoji matky, ktorá naďalej znemožňovala styk otca s ich synom. Stretnutie sa podarilo zrealizovať iba počas jedného víkendov. V ostatných prípadoch matka na žiadosti otca neodpovedala vôbec, alebo mu oznámila zrušenie termínu v krátkom časovom predstihu.

Otec bol preto nútený podať v júni 2020 návrh na výkon rozhodnutia. Dňa 12.05.2020 Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1CoP/419/2019-265 rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletým zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoj záver odôvodnil tým, že je nutné zohľadniť vek maloletého a jeho nadväznosť na matku v danom období. Maloletý mal v tom čase tri roky a svojho otca fakticky nepoznal. Jediná osoba, ktorá sa o neho dovtedy starala bola matka, ktorá tak preňho bola prirodzene preferovaným rodičom. Nemožno však opomenúť skutočnosť, že matka aktívne bránila v tom, aby sa tento status quo zmenil. V nadväznosti na rozhodnutie odvolacieho súdu podala matka návrh na nariadenie nového neodkladného opatrenia vo vzťahu k úprave styku otca s maloletým. Domáhala sa, aby súd obmedzil ich styk iba na víkendy a aj to iba v jej prítomnosti. Uznesením zo dňa 16.07.2020 č.k. 17Pc/3/2018-333 súd zrušil predchádzajúce neodkladné opatrenie a nanovo upravil styk otca s maloletým tak, že časový rozsah stretnutí zúžil z pôvodných tridsiatich ôsmich hodín za mesiac iba na osemnásť hodín. Hoci súd určil širší rozsah stretnutí ako navrhovala matka, vyhovel matke v tom, že podmienil vzájomné stretnutia jej prítomnosťou. Matka podala proti rozhodnutiu odvolanie. Naďalej bránila vzájomnému stretávaniu otca so synom. Dokonca aj víkendovým stretnutiam, ktoré sama navrhovala. O bezprecedentnom prístupe matky k súdnym rozhodnutiam svedčí aj devätnásť potvrdení OR PZ v Senci o marení súdneho rozhodnutia, ktoré si dával vystaviť otec po neúspešnom pokuse o stretnutie. Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení zmenil tak, že nariadil styk otca s maloletým na dva dni počas pracovného týždňa v páry týždni a dva dni počas víkendov v nepáry týždni. Ani toto rozhodnutie nebola matka ochotná akceptovať. Podľa neodkladného opatrenia Krajského súdu v Bratislave pripadlo stretnutie aj na štedrý večer, presne počas štedrovečernej večere (medzi 17:00 hod. a 18:00 hod.). Otec chcel synovi odovzdať aspoň darčeky, čo však matka absolútne vylúčila.

a odmietala akékoľvek stretnutie. Otec tak bol nútený znova sa domáhať určenia termínu stretnutia so synom prostredníctvom súdu. Uznesením zo dňa 15.12.2020 č.k. 17Pc/3/2018-427 súd určil, že otec je oprávnený stretnúť sa s maloletým dňa 27.12.2020 na štyri hodiny. Matka toto rozhodnutie odignorovala. Keďže matka v ďalšom období odmietala rešpektovať vykonateľné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, podal otec návrh na jeho výkon. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 02.02.2021 č.k. 40Em/1/2020-80 návrhu otca vyhovel a nariadil výkon rozhodnutia. Matku následne vyzval na dobrovoľné plnenie rozhodnutia pod hrozbou pokuty. Až bezprostredná hrozba peňažnej sankcie prinútila matku k tomu, aby začala rešpektovať súdne rozhodnutia a po takmer dvoch rokoch umožnila otcovi pravidelný styk s jeho maloletým synom. Podľa otca je z naznačených skutkových okolností zrejmé, že matka využíva skutočnosť, že jej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti, ako nástroj osobnej pomsty voči navrhovateľovi. Tento prístup sa dotýka najviac maloletého. Od začiatku jeho života, takmer až po dovŕšenie štyroch rokov, bol jeho styk s otcom sporadický. Toto obdobie je pritom pre rozvoj vzájomných vzťahov a vytvorenie okruhu blízkych osôb pri deťoch kľúčové. Matka svojím sebeckým prístupom vytvárala medzi otcom a synom dlhodobu priepasť, čo musí navrhovateľ aktuálne naprávať. Svojím rodičovským povinnostiam sa pritom nikdy nevyhýbal; naopak mal záujem ujať sa ich už od narodenia svojho syna. Predchádzajúce úpravy styku otca so synom vychádzali z predpokladu, že v dôsledku odlúčenia v prvých rokoch života maloletého nie je medzi nimi vybudovaný dostatočný vzťah. Maloletý mal údajne otca vnímať ako cudziu osobu. Hoci možno tento stav pričítať primárne matke, súdy vyhodnocovali túto skutočnosť v neprospech otca. Z týchto záverov rezultovalo jednak veľmi úzke vymedzenie časových rámcov stretnutí (aktuálne má otec možnosť stretávať sa so synom maximálne osemnásť hodín v mesiaci) a rovnako aj podmienenie stretnutí prítomnosťou matky. Na podporu svojej argumentácie súdy odkazovali aj na správy zo psychologických vyšetrení maloletého zo dňa 07.05.2019 a dňa 20.06.2020. V nich psychologička uviedla, že maloletý je citovo fixovaný na matku a násilné odlúčenie by mohlo byť pre neho traumatizujúce. Výrazná fixácia na matku v útlom veku dieťaťa (v čase posledného vyšetrenia mal maloletý iba tri roky) je pritom prirodzeným dôsledkom nedostatočného kontaktu medzi otcom a synom, spôsobeného práve matkou. Dieťa nevie rozpoznať rodinné väzby, preto ako blízke osoby vníma tých, s ktorými trávi najviac času, čo bola za daných okolností iba jeho matka.

3. Od ostatnej úpravy styku otca s maloletým však došlo k výraznému zlepšeniu ich vzájomného vzťahu. Otec sa stretol so synom niekoľkokrát aj v neprítomnosti matky, pričom syn na tieto stretnutia reagoval pozitívne a v prítomnosti otca sa cítil dobre a pohodlne. Je nepochybné, že aktuálne už maloletý nevníma otca ako cudzinca a je mu blízky. Prirodzene preto chce s otcom tráviť viac času. Aktuálne však môže otec so synom stráviť dokopy za mesiac najviac osemnásť hodín, teda ani nie jeden plnohodnotný deň. Tieto krátke časové intervaly nezohľadňujú intenzitu vzájomného vzťahu otca so synom, ktorý si medzičasom vybudovali. Zároveň limitujú aj rozsah aktivít, ktoré môžu spolu podniknúť. Výlety alebo iné obdobné aktivity za týchto okolností totiž neprichádzajú vôbec do úvahy. Navyše, všetok spoločný čas trávi otec s maloletým v prítomnosti matky. Vzájomný styk so synom realizovaný v prítomnosti matky nevytvára dostatočne intímne prostredie pre vytvorenie pevného vzťahu medzi otcom a synom. Pre osobné spory medzi rodičmi sa otec necíti pri stretnutiach komfortne. Neustále má dojem, že ho matka sleduje a „čaká na jeho zaváhanie“. Tým sa vytvára nevhodná a zbytočne napätá atmosféra. Maloletý pritom nie je na matku naviazaný ako v minulosti. Prítomnosť matky na stretnutiach, ktorá mala preňho slúžiť ako opora, tak už nie je potrebná. Stretávanie otca so synom sťažuje aj dĺžka pracovnej doby, na ktorú sa matka sama v konaní opakovane sťažovala. Keďže maloletý navštevuje počas pracovného týždňa predškolské zariadenie, matka sa musí ponáhľať z práce, aby ho stihla vyzdvihnúť a zároveň ho mohla včas odovzdať otcovi. Flexibilnejší pracovný čas otca mu umožňuje, aby svojho syna vyzdvihol z predškolského zariadenia sám a následne ho odovzdal matke, keď sa vráti z práce. Maloletý tak nebude musieť čakať na vyzdvihnutie v škôlke (takmer až do jej zatvorenia), ale namiesto toho bude môcť stráviť čas so svojím otcom. Nielenže sa tým prispeje k ďalšiemu budovaniu bližšieho vzťahu otca so synom, ale zároveň sa tým čiastočne odbremeni aj jeho matka. Z týchto dôvodov sa javí, že aktuálna úprava styku otca so synom nevyhovuje žiadnemu z nich. Najmä však maloletému, ktorý si iba teraz (v štyroch rokoch) začal budovať pevnejší vzťah s otcom. Práve preto by im malo byť umožnené stretávať sa čoraz viac. Pri rozhodovaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je prvoradým hľadiskom najlepší záujem dieťaťa (čl. 4 CMP a čl. 5 ZoR). Jednou z okolností, ktorú musí pri tom súd zisťovať, je aj existencia podmienok na vytvorenie a rozvoj vzťahových väzieb s oboma rodičmi. Vytvára sa tým pre dieťa omnoho stabilnejšie zázemie, ktoré napomáha vo formovaní jeho osobnosti. Rozdiel v rozsahu času stráveného so synom vytvára medzi rodičmi neopodstatnenú „priepasť“. Obaja by pritom mali mať rovnaké právo podieľať sa na výchove dieťaťa (§ 28 ods. 2 ZoR). Otcovi dieťaťa by preto tiež malo byť umožnené stať sa

plnohodnotnou súčasťou života vlastného syna. Navrhovateľ zdôraznil, že ako otec pristupuje k plneniu jeho rodičovských povinností veľmi zodpovedne. Naopak, matka v rozpore so súdnymi rozhodnutiami opakovane bránila v styku otca so synom. Preto je namieste, aby súdy na také správanie nahliadali aj cez prizmu dobrých mravov (§ 3 ods. 1 OZ). Svoj návrh právne odôvodnil ust. čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 4 CMP, v zmysle § 363 CMP, čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine.

4. Matka maloletého vo vyjadrení k návrhu žiadala tento zamietnuť. Matka argumentuje tým, že nie sú splnené procesné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia a zmena úpravy styku navrhovateľa s maloletým nie je v záujme maloletého. Styk navrhovateľa s maloletým je upravený neodkladným opatrením nariadeným uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/303/2020-415 zo dňa 13.11.2020 v spojení s opravným uznesením zo dňa 04.12.2020 (ďalej len „Neodkladné opatrenie“) a riadne prebieha. Medzi účastníkmi konania nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala nevyhnutnosť zmeny neodkladného opatrenia a neexistuje ani žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala potrebu neodkladne nanovo upravovať pomery účastníkov konania. V súčasnosti nič nebráni tomu, aby súd vykonal potrebné úkony a vytýčil pojednávanie, na ktorom rozhodne o styku navrhovateľa s maloletým. Zmenu úpravy styku matka maloletého žiada riešiť až v konaní vo veci samej, v ktorom bude vykonané riadne dokazovanie a až na základe riadneho posúdenia skutkového stavu a preukázania pripravenosti maloletého na styk s navrhovateľom bez prítomnosti matky a s ohľadom na režim maloletého, ktorý navrhovateľ vo svojom návrhu nezohľadnil. Navrhovateľ žiada o úpravu styku v pracovné dni od 14:00 hod. Maloletý však v škôlke spí do 14:30 až 15:00 hod. Po popoludňajšom spánku prebiehajú v škôlke aktivity s deťmi (krúžky, sedenia s logopedičkou a pod.) a až od 16:00 hod. si rodičia vyzdvihujú svoje deti. Maloletý by bol preto jediným v triede, ktorý by sa týchto aktivít nezúčastňoval, čo ho vylúči z kolektívu detí v škôlke. Maloletý nevníma navrhovateľa ako cudziu osobu, ktorú nepozná. Nie je však pripravený sa s ním stykať osamote. Maloletý len minulý mesiac dosiahol vek 4 rokov. Vzhľadom na svoj vek je prirodzene naviazaný na svoju matku a to aj napriek tomu, že sa s navrhovateľom pravidelne styka. Táto naviazanosť na matku pritom nie je ničím neprirodzeným, ako bolo uvedené v návrhu navrhovateľa. Za prirodzenú ju považovala aj detská psychologička a bola akceptovaná aj v rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu. Maloletý občas odmieta realizovať styk s navrhovateľom alebo v ňom pokračovať, žiada od matky, aby šli domov. Za domov pritom považuje miesto, kde žije so svojou matkou. Styk s navrhovateľom pokračuje až po vysvetlení, že ešte domov nemôžu ísť, ešte sa pôjdu hrať k navrhovateľovi alebo s ním zostanú na ihrisku a povzbudení, aby sa ďalej hral s navrhovateľom. Pokiaľ bude s navrhovateľom maloletý dlhšiu dobu osamote, a to najmä mimo miest, ktoré pozná, nebude ho mať kto upokojiť a povzbudiť v interakcii s navrhovateľom. Je síce pravdou, že navrhovateľ a maloletý boli občas osamote. Jednalo sa však vždy len o nejaký časový úsek. Napríklad matka maloletého odišla do potravín a vrátila sa s nákupom k maloletému alebo maloletý vedel, že je nablízku napríklad v kaviarni pri detskom ihrisku, na ktorú maloletý videl a vedel, že tam môže kedykoľvek za ňou prísť. Navrhovateľ tiež nerozumie reči maloletého. Maloletý začal rozprávať neskôr, ako je bežné. Vie pekne pomaly zopakovať slová, avšak keď vyjadruje svoje potreby alebo emócie, začne rozprávať rýchlo a komolí slová. Otec maloletého napríklad nerozumel žiadosti maloletého, aby mu dal chlieb so syrom. Matka maloletého mu túto požiadavku musela tlmočiť. Pokiaľ navrhovateľ maloletému neporozumie ani po jeho opakovaných snahách o vysvetlenie svojej požiadavky, možno očakávať frustráciu maloletého a plač. Vystavovanie maloletého tomuto stresu matka maloletého nepovažujeme za vhodné a ani za prospešné tomu, aby ďalej rozprával. Reč maloletého je pritom potrebné rozvíjať. V škôlke, ktorú maloletý navštevuje, sa tiež venujú osobitne aj slovnému prejavu detí a spolupracujú s logopedičkou. Navrhovateľ požiadavku na zmenu styku matke maloletého neoznámil osobne a ani prostredníctvom právnych zástupcov. Doteraz nikdy neprejavil záujem o čo i len prechádzku v okolí svojho domu, okrem žiadosti zo dňa 04.06.2021 o návštevu Sadu Janka Kráľa v Bratislave. Styk navrhovateľa s maloletým prebiehal spočiatku v domácnosti matky a maloletého a neskôr v domácnosti otca maloletého, kde sa s maloletým prevažne hral s legom a na playstation. Neskôr začali chodiť na dvor navrhovateľovho domu a na detské ihrisko. Na detskom ihrisku však navrhovateľ nevydržal ani do konca času určeného neodkladným opatrením na styk s maloletým. Požiadavka na rozšírenie styku je preto pre matku maloletého prekvapujúca. Matka maloletého ďalej uvádza, že odchod maloletého s navrhovateľom zo svojho domova bude pre maloletého stresujúci. Z vyššie uvedených dôvodov a vzhľadom na vek maloletého tiež žiada, aby styk prebiehal v jej prítomnosti. Matka maloletého do priebehu styku navrhovateľa nezasahuje, nebráni mu a nekomentuje ho. Je prítomná len pre pocit bezpečia maloletého a pre prípady, s ktorými si navrhovateľ nevie poradiť, ako napr. tlmočenie požiadaviek maloletého a povzbudzovanie k pokračovaniu v styku s navrhovateľom. Navrhuje tiež, aby navrhovateľ podával maloletému aj stravu, aby si zvykal na bežné úkony súvisiace

so starostlivosťou o maloletého. Navrhovateľ sa v súvislosti s prítomnosťou matky sťažoval len na svoj nepríjemný pocit, ktorý má z prítomnosti matky, nie na nevhodné správanie matky maloletého. Z týchto objektívnych skutočností vyplýva, že prítomnosť matky pri realizácii styku nie je prekážkou v priebehu styku navrhovateľa s maloletým. V súčasnosti styk navrhovateľa s maloletým prebieha v sobotu a nedeľu v párne kalendárne týždne a cez pracovný týždeň v nepárne kalendárne týždne. Navrhovateľ na začiatku tohto roka žiadal o styk cez víkend v páry týždne. Zrejme došlo k omylu v určovaní času styku vzhľadom na to, že posledný týždeň roka 2020 a prvý týždeň roka 2021 boli oba nepárne. S takouto úpravou styku však matka maloletého súhlasila a v súčasnosti aj prebieha. Navrhovateľ v návrhu tvrdí, že matka maloletého mu bráni v styku s maloletým, a že sa s matkou maloletého pokúšal o dosiahnutie dohody, no matku maloletého prinútila až bezprostredná hrozba peňažnej sankcie k tomu, aby začala rešpektovať rozhodnutia súdov a po takmer dvoch rokoch umožnila navrhovateľovi pravidelný styk s jeho maloletým synom. Uvedené tvrdenia sú však v rozpore so skutkovým stavom, ktorý už bol viackrát preukazovaný súdu a aj vyjadreniami samotného navrhovateľa. Navrhovateľ po dvoch stretnutiach s maloletým po jeho narodení začal pochybovať o svojom otcovstve a požiadal o vykonanie DNA testu. Do výsledku DNA testov nejavil žiaden záujem o styk s maloletým. Po doručení výsledkov DNA testov mal navrhovateľ predložiť svoj návrh dohody o úprave rodičovských práv. Namiesto toho však po mesiaci oznámil, že žiadnu dohodu nepripraví. Následne prebiehala komunikácia o dohode, ktorá však bola neúspešná. V ďalšej komunikácii s navrhovateľom ohľadom styku s maloletým matka maloletého po polročnej snahe o dosiahnutie dohody a neustálych zmenách požiadaviek a dodatočných požiadaviek po odsúhlasení pôvodných (ako napr. zmena priezviska maloletého, pretože si s ním tak vybuduje pevnejšie citové puto) nevidela žiaden zmysel.

Preto sa rozhodla obrátiť sama na súd, avšak navrhovateľ podal svoj návrh skôr. V rámci svojho návrhu pri sedemmesačnom dieťati, s ktorým nežil v spoločnej domácnosti, žiadal rovno striedavú starostlivosť. V júli 2018 matka maloletého dala vypracovať ďalšiu dohodu o úprave rodičovských práv a povinností, ktorú zaslala navrhovateľovmu právnenému zástupcovi. Okrem konštatovania, že dohodu nie je možné uzavrieť, nedostala matka maloletého žiadne iné vyjadrenie navrhovateľa alebo akýkoľvek protinávrh.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/419/2019-265, zo dňa 12.05.2020, bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku styku otca s maloletým a náhrade trov konania zrušený a vec bola súdu prvej inštancie vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktorým je súd prvej inštancie viazaný. V časti úpravy styku s maloletým, odvolací súd konštatoval, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť v záujme maloletého dieťaťa tak, aby bola zabezpečená ochrana práv a právom chránených záujmov maloletého dieťaťa s prihliadnutím na Dohovor o právach dieťaťa. Matkou vznesené námietky týkajúce sa nedostatočne vykonaného dokazovania pre posúdenie určenia rozsahu styku otca s maloletým, spôsobu jeho realizácie a potrebu prítomnosti matky pri ňom, s ohľadom na útlý vek dieťaťa, námietky o správnosť výroku rozsudku vo vzťahu k úprave od júla 2019 a počas vianočných sviatkov v roku 2019, odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné. V tejto veci je nevyhnutné zohľadniť útlý vek maloletého dieťaťa a jeho prirodzenú naviazanosť na matku, ktorá zabezpečuje celodennú starostlivosť od jeho narodenia, je preferenčným rodičom aj z dôvodu, že doposiaľ nebolo určené otcovstvo k maloletému a styk otca s maloletým sa začal realizovať v priebehu súdneho konania len sporadicky, o čom svedčí vyjadrenie matky aj otca. Odvolací súd nespochybnil právo maloletého Q. na budovanie vzťahov a väzieb aj s druhým rodičom, právo na styk s ním a rovnako právo rodiča podieľať sa na zabezpečení starostlivosti o dieťa a právo otca vytvoriť si s ním vzájomný vzťah, tráviť spoločný čas, ale v danom prípade je nevyhnutné prihliadnuť na vek maloletého a jeho doposiaľ vytvorené väzby. Preto odvolací súd zohľadnil námietky matky uvedené v odvolaní a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti nesprávne, je potrebné vychádzať zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku, aktuálne nemožno predpokladať vhodnosť určeného rozsahu úpravy styk otca s maloletým do budúcnosti. Skutočnosť, či je vhodná realizácia styku maloletého s otcom bez prítomnosti matky po uplynutí 3 mesiacov od vyhlásenia rozsudku a súdom určený rozsah styku otca s maloletým v čase vianočných sviatkov, nie je možné posúdiť vopred.

Zároveň odvolací súd súhlasí s námietkami matky a ňou vyslovenými výhradami, že súd prvej inštancie neskúmal a neriešil pomery na strane otca, v domácnosti ktorého by sa mal maloletý zdržiavať v čase realizácie styku s ním. Je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že rodičia maloletého nikdy nežili v spoločnej domácnosti a starostlivosť o maloletého zabezpečovala výhradne matka. Za danej situácie je nevyhnutné vykonať ďalšie dokazovanie vo veci prešetrenia pomerov v domácnosti navrhovateľa s posúdením rozsahu úpravy styku maloletého s otcom s prihliadnutím na prvoradý záujem maloletého

dieťaťa, jeho vek a zdravý psychický a fyzický vývin. Odvolací súd nespochybnil potrebu nadväzovania vzťahu maloletého s otcom, malo by však k nemu dochádzať postupne. Vek dieťaťa a jeho potreby sú prioritným hľadiskom pri rozhodovaní o styku maloletého s otcom.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že musí vždy vziať do úvahy, že prijatie navrhovaného neodkladného opatrenia súdom v konaní starostlivosti o maloletých si vyžaduje nielen bezodkladná úprava pomerov na strane účastníkov konania, ale predovšetkým samotný záujem maloletého dieťaťa na jeho nariadení. Súd preto môže nariadiť len také neodkladné opatrenie, ktoré postačuje na dosiahnutie tohto účelu, nesmie voliť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zbytočne, nevhodne a dokonca nezvratne zasahovalo do práv účastníkov konania. Súd prvej inštancie zdôraznil, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý námietky matky týkajúce sa úpravy styku otca s maloletým uvedené v odvolaní voči rozsudku považoval za dôvodné a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v tejto časti nesprávne, je potrebné vychádzať zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku, a preto aktuálne nemožno predpokladať vhodnosť určeného rozsahu úpravy styku otca s maloletým do budúcnosti. Pri rozhodovaní o styku maloletého s otcom, určil styk v prítomnosti matky ako preferenčného rodiča maloletého v čase rozhodovania súdu. Preto, ak navrhovateľ žiadal zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného Krajským súdom v Bratislave zo dňa 13.11.2020, č. k. 11CoP/303/2020-415, súd prvej inštancie konštatoval, že nedošlo k zákonnému predpokladu ustanovenému v § 363 CMP, kedy súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. V danom prípade odvolací súd zaviazal súd prvej inštancie na vykonanie riadneho dokazovania v časti výroku o úprave styku otca s maloletým, ktorý ako jediný z výrokov týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté dieťa nebol potvrdený odvolacím súdom a nie je právoplatný (okrem výroku týkajúceho sa náhrady trov konania). Tento rozsah dokazovania nemožno nahradiť rozhodnutím formou neodkladného opatrenia, kedy sa žiadne dokazovanie okrem oboznámenia sa s obsahom návrhu a jeho príloh nevykonáva.

7. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie preto návrh na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného Krajským súdom v Bratislave zo dňa 13.11.2020, č. k. 11CoP/303/2020-415 a nariadenie neodkladného opatrenia v znení uvedenom v bode 1 odôvodnenia tohto uznesenia ako predčasne podaný, z dôvodu procesných prekážok brániacich pozitívnemu výroku súdu zamietol. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že otec sa snažil neodkladným opatrením nahradiť rozhodnutie súdu vo veci samej, čo súd chápe a oceňuje ako snahu získať pre seba a svojho syna možnosť spoločne stráviť čas a priestor pre upevňovanie ich vzťahu, ale návrh bol podaný na procesnej platforme neodkladného opatrenia, ktorej súd nemohol vyhovieť, pretože rozsah úpravy, ktorej sa otec domáhal, je zákonom predurčená na rozhodnutie vo veci samej. Súd prvej inštancie zároveň apeloval na matku, aby vytvárala podmienky pre styk dieťaťa s otcom, dodržiavala rozsah stretnutí otca s maloletým určenom v neodkladnom opatrení nariadenom Krajským súdom v Bratislave zo dňa 13.11.2020, č. k. 11CoP/303/2020-415 a otcovi nevytvárala prekážky ich stretnutí a vytvárania ich vzťahu, ktorý je pre dieťa a jeho zdravý vývoj do budúcnosti nesporne rovnako dôležitý pre dieťa ako aj pre vzťah dieťaťa s matkou. Ak matka vo svojom vyjadrení tvrdí, že tomuto vzťahu otca so synom napomáha a dieťa v stretávaní sa s otcom podporuje, súd prvej inštancie to hodnotí veľmi pozitívne a na pojednávaní, ktoré za účelom doriešenia zostávajúcej spornej otázky úpravy styku otca s maloletým vytyčil na deň 14.09.2021 súd prvej inštancie verí, že dôjde k jej definitívnemu vyriešeniu.

8. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie podal otec včas odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP], konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods. 1 písm. d) CSP] a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP]. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia (a rovnako aj z elektronického súdneho spisu) vyplýva, že súd prvej inštancie umožnil matke maloletého vyjadriť sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka túto možnosť využila a zaslala súdu dve podania (vyjadrenie k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho doplnenie), v ktorých skresľujúcimi tvrdeniami spochybnila úprimnú snahu navrhovateľa o styk so synom. Podania matky už súd prvej inštancie navrhovateľovi nedoručil. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je doručovanie návrhu protistrane pred rozhodovaním v príkrom rozpore so zákonom (§ 331 ods. 1 CSP). Rozhodujúce skutočnosti má súd totiž zistiť z návrhu a jeho príloh, čomu zodpovedá povinnosť navrhovateľa dostatočne osvedčiť potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Táto procesná konštrukcia rozhodovania o

návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia síce zasahuje do princípu rovnosti strán, avšak vzhľadom na účel neodkladného opatrenia ide o zásah legitímny a zákonný. Doručovanie návrhu pred rozhodnutím protistrane vytvára naopak priestor na zmarenie (v tomto prípade sťaženie) jeho účelu. Otec má za to, že doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia matke sa ich vzájomný vzťah s otcom (navrhovateľom) zhoršil. To má bezprostredný dosah aj na maloletého syna, ktorý vníma animozity medzi rodičmi pri stretnutiach s otcom, na ktorých musí byť prítomná aj matka. Neštandardné konanie súdu tak nemožno odôvodniť ani snahou o zaistenie najlepšieho záujmu dieťaťa. Procesný postup súdu zreteľne vykazuje znaky nesprávnosti a javí sa, že tým došlo k porušeniu práva navrhovateľa na spravodlivý proces. Minimálne však ide o vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Hoci pri rozhodnutiach o neodkladných opatreniach stačí, ak je odôvodnenie stručné (§ 236 CSP) neznamená to, že súd nemá povinnosť vysvetliť základné východiská, ktoré ho viedli pri rozhodovaní. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie konštatoval, že: „Súd preto návrh na zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného Krajským súdom v Bratislave zo dňa 13.11.2020, č. k. 11CoP/303/2020-415 a nariadenie neodkladného opatrenia v znení uvedenom v bode 1 odôvodnenia tohto uznesenia ako predčasne podaný, z dôvodu procesných prekážok brániacich pozitívnemu výroku súdu zamietol“. Navrhovateľovi nedáva takéto odôvodnenie zrozumiteľnú odpoveď, z akého dôvodu bol jeho návrh zamietnutý. Súd prvej inštancie totiž neuviedol, ktoré procesné prekážky mali brániť tomu, aby návrhu vyhovel. Právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia patrí medzi základné aspekty spravodlivého procesu, čo potvrdzuje aj konštantná judikatúra EŠLP. Súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia predovšetkým z dôvodu, že je údajne viazaný kasačným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.5.2020 č.k. 11CoP/419/2019-265, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s maloletým a nároku na náhradu trov. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie je povinný doplniť dokazovanie v ďalšom konaní vo veci (merite). Dané rozhodnutie odvolacieho súdu sa však nedotýka právomoci súdu rozhodovať o neodkladnej úprave styku otca s maloletým do právoplatného rozhodnutia vo veci. Napriek tomu súd prvej inštancie uzavrel, že nemôže vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Na podporu tohto záveru súd prvej inštancie uviedol, že: „Rozsah dokazovania nemožno nahradiť rozhodnutím formou neodkladného opatrenia, kedy sa žiadne dokazovanie okrem oboznámenia sa s obsahom návrhu a jeho príloh nevykonáva“. Navrhovateľ sa pritom nikdy nedomáhal, aby súd vykonal riadne dokazovanie, ale domáhal sa dočasného vyriešenia otázky styku so synom do právoplatného skončenia veci. Ak by sme pripustili závery súdu prvej inštancie (že nemôže rozhodnúť o nariadení neodkladného opatrenia bez doplnenia dokazovania) znamenalo by to, že je de facto vylúčené nariadiť neodkladné opatrenie pred meritórnym rozhodnutím (po úplnom dokazovaní). Naopak v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nemožno od súdu požadovať, aby pri zachovaní účelu tohto inštitútu (poskytnutie efektívnej ochrany ohrozenej strane konania) vykonal dokazovanie, ktoré je vyhradené konaniu vo veci samej. Ak by mal súd vykonávať dokazovanie predtým, než rozhodne o neodkladnom opatrení, neakceptovateľným spôsobom by sa rozšírili procesné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia a zmaril by sa jeho esenciálny účel. Snaha otca smerovala výlučne k dočasnej úprave pomerov, nie nahradeniu rozhodnutia vo veci samej. Nepochybne by tak nešlo o nezvratný zásah do práv účastníkov, ako konštatoval súd prvej inštancie. Vzhľadom na skutočnosť, že bez meritórneho rozhodnutia súdu nie je záväzne určený rozsah styku, je úprava neodkladným opatrením za týchto okolností jediným vhodným spôsobom.

9. Matka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd prvej inštancie jej návrh nedoručil, o návrhu sa dozvedela z elektronického súdneho spisu a následne sa k nemu vyjadrila bez akejkoľvek výzvy súdu. Matka maloletého osobitne poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ jej svoju nespokojnosť a požiadavku na zmenu úpravy styku s maloletým žiadnym spôsobom neoznámil a vôbec sa nesnažil zistiť, či je navrhovaná úprava styku vôbec v záujme maloletého. Navrhovateľove tvrdenie o údajnom zhoršení vzťahov s matkou maloletého po doručení jeho návrhu je podľa matky maloletého všeobecným, nepodloženým a účelovým konštatovaním navrhovateľa. Návrh nemal na vzťah matky maloletého s navrhovateľom žiaden vplyv. Navrhovateľ už v minulosti opakovane a bez predchádzajúcej komunikácie žiadal o úpravu styku bez prítomnosti matky (vrátane striedavej starostlivosti, hoci maloletý vtedy nemal ani rok a nikdy s ním nežil v spoločnej domácnosti). V konaní vo veci samej taktiež žiada o úpravu styku bez prítomnosti matky. Nejedná sa preto o žiadnu novú aktivitu navrhovateľa. Súd môže neodkladné opatrenie zrušiť len v prípade, ak došlo k zmene pomerov alebo odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo pôvodné neodkladné opatrenie nariadené. K žiadnej zmene pomerov však od uznesenia Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/303/2020-415 zo dňa 13.11.2020 v spojení s opravným uznesením zo dňa 04.12.2020 nedošlo. V rámci konania o neodkladnom opatrení nemôže okresný súd rozhodnúť v rozpore

so záujmami maloletého. Záujem dieťaťa je prvoradý. Krajský súd v Bratislave vo svojom rozsudku sp. zn. 11CoP/419/2019 zo dňa 12.05.2020 výslovne uviedol, že styk bez matky musí byť nariadený až potom, ako bude preukázané, že nebude mať negatívny vplyv na maloletého. Tento právny názor je pre Okresný súd Bratislava III záväzný a nemôže sa od neho odchyliť. To však neznamená, že Okresný súd Bratislava III nemôže nariaďovať neodkladné opatrenia tak, ako to uvádza navrhovateľ. Nariadiť neodkladné opatrenie je možné a aj k nemu došlo nie len zo strany Okresného súdu Bratislava III, ale aj Krajského súdu v Bratislave. Avšak odo dňa 01.06.2020, kedy bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave doručený Okresnému súdu Bratislava III, boli všetky tieto neodkladné opatrenia v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave uvedenom v rozsudku. Okresný súd Bratislava III aj Krajský súd v Bratislave upravili styk neodkladným opatrením vždy za prítomnosti matky maloletého.

10. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa ust. § 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku a túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

11. Podľa ust. § 65 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

12. Podľa § 66 Civilného mimosporového poriadku odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Podľa § 67 Civilného mimosporového poriadku na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. Podľa ust. § 387 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

15. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam pred ich porušením či ohrozením. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava pomerov účastníkov. V konaní starostlivosti súdu o maloleté dieťa je pri nariadení neodkladného opatrenia súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

16. Odvolací súd vyhodnotil odvolanie otca ako nedôvodné. Odvolací súd k námietke otca, že doručením návrhu na vyjadrenie matke postupoval súd prvej inštancie procesne nesprávne, uvádza, že táto námietka je nedôvodná. Ust. § 329 CSP ustanovuje, že súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Predmetné ustanovenie dáva možnosť rozhodnúť aj bez vyjadrenie druhej strany, avšak nie povinnosť súdu tak urobiť. Z daného ustanovenia teda nemožno vyvodiť, že v prípade, ak súd prvej inštancie považuje za potrebné poznať vyjadrenie druhej strany k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ustanovenie § 329 CSP mu v tom bráni. Súd môže doručiť návrh na vyjadrenie druhej strane pred tým, ako rozhodne o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a to zvlášť v konaní o starostlivosti súdu o maloletých, kde platí vyšetrovacia zásada, teda súd musí sám vykonávať dokazovanie, dokonca súd môže nariadiť aj pojednávanie na prejednanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Navyše zo spisu vyplýva, ako tvrdí matka, že návrh jej nebol doručený zo strany súdu prvej inštancie, ale s návrhom bola oboznámená z dôvodu nahliadnutia do elektronického súdneho spisu, ku ktorému majú účastníci prístup a nemožno im brániť do spisu nahliadať.

17. Odvolací súd má za to, že výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne a právne správny. Odvolací súd sa ani nestotožňuje s tým, že by rozhodnutie nebolo náležite odôvodnené. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie jednak nevidel zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zrušiť predchádzajúce neodkladné opatrenie o úprave styku otca s maloletým a jednak poukázal na to, že posúdenie otázky, či má byť pri styku prítomnosť matky je nevyhnutné vykonať riadne dokazovanie, ktoré presahuje inštitút neodkladnej úpravy. Na doplnenie dôvodov správnosti uvádza odvolací súd, že tu nebola preukázaná taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala rušiť predchádzajúce rozhodnutie

o úprave styku otca s maloletým a potreba bezodkladne upraviť styk inak. Záujem maloletého je zachovaný, kontakt pravidelný s otcom má daný súdnym rozhodnutím a to neodkladným opatrením nariadeným Krajským súdom v Bratislave dňa 13.11.2020, č.k. 11CoP/303/2020-415 a navyše ako vyplýva z návrhu otca, táto dočasná úprava styku vedie k budovaniu jeho vzťahu s maloletým, pre ktorého už otec nie je úplne cudzou osobou. Možno súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že to či je dôvodné, aby sa styk naďalej realizoval za prítomnosti matky, alebo bez, a či v širšom rozsahu ako je dané neodkladnou úpravou je vecou dokazovania vo veci samej. Je síce pravdou, že ak sa zmenia pomery je možné zmeniť predchádzajúcu úpravu styku danú neodkladným opatrením a to znovu na základe neodkladného opatrenia počas stále prebiehajúceho konania vo veci samej, avšak v danom prípade z návrhu otca na zrušenie predchádzajúcej úpravy styku nevyplýva taká zmena pomerov, že by bolo nevyhnutné opätovne neodkladne zasahovať do už danej dočasnej úpravy styku. Navyše keď aj otec v návrhu uvádza, že doposiaľ určená úprava vedie k zlepšovaniu jeho vzťahu s maloletým. Určite je v záujme maloletého vyčkať na výsledky dokazovania v konaní vo veci samej, vzhľadom aj na výsledky doterajšieho konania, kde bol výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o úprave styku odvolacím súdom zrušený a to z dôvodu vykonania riadneho dokazovania a to aj so zameraním, či je možný styk bez prítomnosti matky, či vhodnosť rozsahu styku.

18. Odvolací súd zhodne so závermi súdu prvej inštancie konštatuje, že nie je daná potreba nariadenia neodkladného opatrenia, respektíve zmeny už vo veci nariadeného neodkladného opatrenia. Absentuje tu potreba neodkladnej a rýchlej úpravy, keď pravidelný styk otca s maloletým zabezpečený je a nie je preukázaná taká zmena pomerov od tohto posledného rozhodnutia o úprave styku, ktorá by odôvodňovala dané rozhodnutie rušiť a upravovať styk inak. Vzhľadom k vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

19. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).